



# Desenvolupament preadolescent: dels 9 als 12 anys

*Quins canvis tenen lloc en aquesta etapa de les criatures? Com afecta al seu comportament i a la seva manera de relacionar-se?*

[inicentrareport]Totes les etapes són crucials en el **desenvolupament** de la persona. L'altre dia, una mare em comentava amb sorna que, segons els psicòlegs, els m(p)ares no podem descansar mai, ja que totes les etapes són de sumariíssima importància.

Ho feia exasperada però amb to jovial i la veritat és que no li faltava raó. També sóc pare i ara la meua filla es troba en una etapa clau, la dels 9 als 12 anys. Ara bé, fins que no sigui una jove adulta, moment en el qual el procés neuromaduratiu haurà arribat a una etapa més estanca i menys plàstica a nivell cerebral, no deixarà de trobar-se, com comentava aquella mare, en una **etapa d'aprenentatges i canvis constants**.

Estem molt acostumats a parlar i llegir sobre la infància i l'adolescència. Però què passa amb la **preadolescència**? Què passa en aquesta etapa que esdevé l'andami entre l'infant i l'adolescent? La preadolescència (dels 8/9 als 12/13 anys) té tanta o més importància que totes les altres. En aquesta etapa es produeixen una sèrie de **fites i reptes socioemocionals** que marcaran molt l'adolescència, la joventut i l'adulthood de la persona:

[GotaVerdaPle] Durant aquests anys, s'assoleix una **major capacitat per a la reflexió** i encara no hi ha hagut el sotrac de "poda neuronal" propi de l'adolescència (recordem que hi ha diferents ritmes maduratius i la psicologia del desenvolupament no és una ciència exacta). En aquest sentit, el preadolescent té majors habilitats per entendre les conseqüències de les seves actituds i conductes i encara no està instal·lat en "el trencament" amb els m(p)ares ni la rebel·lia pròpies de l'adolescència.

Aquesta etapa és òptima per a fomentar una bona comunicació amb els nostres fills/es i aprofitar la permeabilitat sumada a aquests majors nivells de raonament i reflexió per educar i acompanyar en allò que anirà venint d'ara en endavant.

[GotaVerdaPle] En aquesta etapa, cobra molta importància el **sentit de pertinença** i veurem a la preadolescent fent coses que fins ara eren impensables pels m(p)ares. Començarà a tenir **interessos propis** que aniran fluctuant fins que trobi el seu estil o la manera d'encaixar (relacionats amb la roba, interessos de caràcter audiovisual, la música, etc.). Aquest fet en moltes ocasions confondrà als adults que els acompanyen.

[GotaVerdaPle] Això respondrà bàsicament a trobar el seu lloc als diferents contextos pels quals camina. És important **no jutjar i acompanyar des de l'assertivitat** i la calma per anar guiant aquest procés. Cal recordar que encara ens trobem davant d'infants als que afecta molt la nostra mirada i que, tot i que tinguin pressa per fer-se grans, encara són nens i nenes en els que, sovint, observarem reaccions emocionals més pròpies d'etapes infantils (plor desconsolat, rebequeries, etc.).

[GotaVerdaPle] En base a tot l'anteriorment relacionat, cobren una especial rellevància el desenvolupament de l'**autoconcepte**, l'**autoestima** i l'**autoimatge**. La preadolescent farà autoavaluacions constantment en totes les seves esferes vitals (qui sóc jo? Caic bé a la gent? Em veig atractiu/va?, etc.). En aquest sentit, les respostes habituals i el model que rebí del seu entorn l'ajudaran a anar ajustant el seu espectre de creences, actituds i conductes i això, sovint, canviarà de manera vertiginosament alarmant.



---

[GotaVerdaPle] És per això que les xarxes socials són **quelcom a evitar durant aquesta etapa**. La fluctuació de la identitat pròpia d'aquesta etapa hauria d'anar vinculada únicament a les persones reals que envolten a la preadolescent i no a referents d'una realitat fictícia i irreal que interfereixin en aquesta etapa de dubtes i canvis.

De fet, aquesta és l'etapa en la que les grans companyies tipus *Instagram, Tik-tok, Youtube, Snapchat*, etc.; estan fent un major treball de captació. Assessorades per una bona mà de psicòlegs, han descobert que la preadolescència és una etapa molt volàtil i capriciosa on es genera bona part de la identitat personal. Volen arribar a les persones en aquesta etapa per bombardejar-les amb publicitat i incidir enormement en qui seran i sobretot, en què consumiran.

En resum, es passa d'aquell infant permeable i guiat pel que li deien i demanaven els adults, a un híbrid infanto-adolescent que vol que els seus m(p)ares no marxin massa lluny per si s'entrebanca mentre els diu que ja comença a fer-se gran i que aviat no en voldrà saber res.

M'agrada denominar aquesta etapa com la "del **caprici**" perquè moltes famílies em comenten a consulta que els seus fills i filles es passen el dia demanant coses noves (roba, vambes, aparells electrònics, videojocs, etc.) que ràpidament acaben al fons de l'armari.

És una etapa d'**incertesa, inseguretats i canvis** on la preadolescent pren una decisió, la porta a terme i la manté o la canvia en base a la resposta que rep de l'entorn. Tanmateix, cal recordar que encara són molt més accessibles que quan esdevinguin adolescents i que de la feina que fem aquí, en penjarà una adolescència més o menys turmentosa.  
[ficientreport]